

dagoga pripoznati nočes? No, potem je boljše, če svoja kopita pobereš, ter se v daljno Afriko podaš. Če še pa misliš dalje časa med nami ostati, spokori se prej ko slej, da boš naši kmečki mladini to privoščil, kar v življenju potrebuje. Zdaj še živimo v Avstriji! Če pa nameravaš, dragi „dravinjski apostol“ velikansko slovansko kraljestvo ustvariti, potem se bomo radi po tvojih modrih besedah ravnali. — Svetujemo ti pa, da bi to novo delo boljše kakor si pri naših volitvah pričel, drugače znaš še več telesnih in duševnih sramot doživeti, kakor si jih na 16. in 19. majnika 1904. — Ločan. —

Iz Ormoža. Malokedaj se sliši kako poročilo iz naše okolice, kar je dokaz našega miroljubnega življenja. Toda te prijetne razmere so se v novjšem času malo skalile. Ne moremo namreč več molčati o nesramnem in brezmiselnem besedičenju nekega pod nosom še mokrega gospodeka, ki tukaj že celo leto brez posla pohajkuje ter se ne briga in ne poprime nikakega resnega dela. Vse, kar ta gospodek zna, je to, da hujska klerikalne kmete z lažnjivimi in izmišljenimi besedami proti „Štajercu“ in njegovim prijateljem. Njegov najljubši prostor je ormožka klerikalna gostilna ali pa kaka farška klet, kjer se do dobrega navleče „neplačanega vinskega duha“. S tujim blagom se šopiri, kakor sraka s pavovim perjem. Vprašamo Vas, mladi gospodek, ali poznate pasji bič ali bikovco? Eno od teh je Vam gotovo, ako se še enkrat drznete tako oholo in našopirjeno blenčiti, kar bi znalo žaliti naše napredne kmete. Glejte raji, da si pridobite v kratkem zaželjeno ljubico ali družico, kar se Vam pa seveda ne bode iz lahkega posrečilo, ker Vas nobena ne mara, akoravno si na vse pretege prizadevate, ta svoj cilj doseči. Pa saj to itak sami najbolje veste, kake „ferdacmane“ neuspehe da ste pri svojih mnogobrojnih poskusih že doživeli. — Ako pa bi se utegnili Vam vendar enkrat posrečiti, da bi Vam kakšna Evina hči prikimala, tedaj prosite Boga, da bi Vaša „dulcinea“ bila zmožna, Vam potrebnih materinskih naukov dajati, ker za kaj družega ste še premokri za ušesi. — To Vam naj služi v opominj in ob enem v svarilo!

Naprednjak.

Iz Ljutomera. V zadnjem času uprizorili so naši klerikalčki različne junaške čine, kakoršnih so zmožni le ljudje, ki so navdani s krajno nestrpljivostjo do vsega, kar ni po njih godu, ali prav za prav po volji njihovih šuntarskih voditeljev. Nedavno so razdjali na shodu pri sv. Tomažu uto ljutomerškega lebcelterja, ker je plahta nosila ime lastnika v nemškem jeziku napisano. Da se sme taka surovost imenovati pravi vandalizem, tega menda tudi noben priprost človek ne bode tajil. Ali je to sad takozvanih mladeniških in drugih političnih shodov, kakoršne sklicujejo pervaki, da na njih gromé ter kličejo mladino in odrasle ljudi na boj proti vsemu, kar le količkaj nosi nemško lice? Ako je temu tako, tedaj bodo oblasti morale nekoliko natančneje gledati na počenjanje teh hujskačev, ker slednjič bi jim znal greben toliko zrasti, da bi se utegnili še celo oblastim s silo upreti, kakor se je

to že tu in tam zgodilo, kjer taiste niso pravočasno in s primerno odločnostjo nastopile.

A pustimo za danes to ter si raje nekoliko oglejmo naše socijalne razmere. „Mogočni vodja“ klerikalne stranke v Ljutomeru je sedaj dr. Karol Grossmann. Kdor ne pleše po njegovi piščalki ter se ne udeleži njegovih sokolskih maškerad, ta je preklet. Taka se je pripetila dvema vrlima možema, ki sta po pravem bila poklicana biti vodji tukašnjih Slovencev, namreč gg. Kukovec-u in dekanu Jurkoviču.

S čim pa si je č. g. dekan nakopal sovražtva našega Karleka? S tem, da je pravi katoliški duhovnik kateremu je sv. vera in pa ljubezen do bližnjega čez vse, ker je duhovnik, ki skrbi v prvi vrsti za duševni blagor svojih vernikov in ki noče sejati med ljudstvo prepira ali sovražtva. To pa Karleku močno mrzi in zategadelj črti našega vobče priljubljenega gospoda dekana.

Kaj pa je g. Kukovec Karleku hudega storil, tega mi ne vemo. Kdor pozna naše razmere, temu je tudi znano, koliko dobrega je že g. Kukovec vsemu okraju storil. Že skozi desetletja neutrudno in nesobično deluje za blagor kmečkega prebivalstva in zdaj bi se naj pustil od dr. Grossmann-a v kot potisniti! Znano nam je, kake žaljive besede je dr. Grossmann pri Serecu v Babincih proti velezaslužnemu g. Kukovec-u govoril —, mi nočemo teh nesramnih besedij ponavljati. Taka je hvaležnost načelnika Sokolcev za obče pripoznane zasluge moža poštenjaka, ki zamore povzročiti, da bode Karlek urnejši iz našega kraja zletel, kakor zamorejo vsi njegovi sokoli. Njegovi pristaši, to so njegovi pisarji in ljudje, kateri si je pridobil s kakim „štamperlom“ šnopsa, mu ne bodejo veliko pomagali, ugledni in veljavni možje pa s Karlekom nočejo imeti prijateljstva.

O načinu, kako si dr. Grossmann svoj žep polnil, bodemo o priložnosti natančneje govorili, povemo le toliko, da imenovani gospod svoje ljube rojake pravi krepko na svoje ljubeče srce pritiska, da jim pravi tem zletu slednji groš iz možnje. Ljutomerčan.

Zunanje novice.

Avstrijski prestolonaslednik postal je oče. Zvezna kraljica k nevjernja Hohenberg, soproga prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda, je porodila dne 27. maja t. l. na svojem gradu Konopišt na Češkem zdravega princa, kateri bode nekdanji nosil avstrijsko cesarsko krono, ako Bog njemu in državi ne odtegne svoje milosti.

Čuden zapravljevec. V nekem gozdu pri Mödlingu blizu Dunaja našli so mrtvega samomorilca. Bil je 41 let stari Jožef Konečni, doma iz dunajskega predmestja Meidling. Ta mož je pred kratkim po svoji materi podedoval 20 tisoč kron, katere je v kratkem času zapravil in sicer skozi svojo brezmejno lahkomišelnost. Nekega večera je n. pr. prišel v društvo dveh žensk v dunajsko kavarno ter ž njima tamkaj popival šampanjec. Iz gole hudomušne prezetnosti pritisnil je enemu natarjarju zaušnico, kateri

pa je takoj z velikim bankovcem dobro plačal. Nato so prihiteli vsi ostali natakariji, in vsak je želel dobiti zaušnico in za njo lep bankovec. Konečni razbil je povrhu še vsa zrcala (špegle) ter polil svilen obleko blagajničarice (kasirke) s črnilom, a poravnal je to poškodbo z bankovcem za 100 kron. Pa ta potrata mu še ni bila dovolj. Vrgel je nekaj stotakov na krožnik, razrezal in razcapal, polil z jesihom ter jih nato pojedel. Tega čudnega norca so sicer nakrat prijeli, ker pa je znal dokazati, odkod da ima denar, so ga morali spet spustiti. Ko je dedščina šla na koncu, kupil si je revolver ter se usmrtil. Pri njem so našli samo še 14 vinarjev. — Bog daj norcem pamet, pijancem pa denarja!

Velikanski požar skladišča je bil ob pristanišču na železnici Jersey City v Ameriki. Zgorelo je tudi več ladij. Škoda se ceni na 75 milijonov tolarjev.

Fajmošter je streljal na škofa v Pforzheimu na Nemškem. Župnik dr. Rieger imel je do svojega škofa dr. Norberja neko staro jezo in nedavno se je hotel nad njim maščevati. Streljal je nanj z revolverjem, a zadel ga ni. Župnika so proglasili za blaznega.

Nov gorski predor. Dne 31. maja t. l. so slovensko praznovali prevrtanje bohinjkega predora (tunela), kise po pravici sme šteti med največje alpinske predore.

72 hiš pogorelo je dne 16. maja t. l. v Št. Mihelu na Kranjskem. Razun hiš je požar uničil tudi cerkev in mnogo gospodarskih poslopij.

Zvit kaznjenc. Na posebno zvit način pobegnil je kaznjenc Ledwos iz ječe v Krakovu. Nalašč se je sporekel s paznikom, kateri ga je nato v posebno celico zaklenil, v kateri je bil čisto sam. Tamkaj je izpraskal vratne tečaje. Prejšno soboto prišli so dimnikarji, ki so imeli vse dimnike dotičnega poslopja popraviti. Ko so bili dimnikarji pri svojem delu, očrnil je Ledwos lice in oblačila, škornje je tako priredil, da so imeli obliko šolnov (šlap), iz knjež si je napravil pas, od klobuka pa si je odrezal streho; tako je bil ves dimnikarju podoben. Nato je odgnil vrata iz tečajev ter šel brez ovir mimo straže in paznikov in vratar mu je še celo postrežljivo odprla vrata, da je prišel tem hitreje na prosto. Kakor se pravi, nimajo o njem dosedaj še nobene vesti.

Menihi so se stepli v samostanu na „sveti gori Sion“ v Palestini in sicer zato, ker so zraven ruskih menihov bivali tudi grški, ki so nasproti Rusom hitro izražali svoje simpatije do Japoncev.

Angleži v Tibetu. Kakor se glase različna poročila, se angležki ekspediciji v Tibetu ne godi posebno dobro. Akoravno so v začetku naglo zavzeli nekaj bolj ali manje važnih mest, vendar imajo sedaj velikim naporom tista braniti, da jih ne izgubijo nazaj. Buri jih menda še niso naučili dovolj manire, zato si še večih izkušenj.

Detomor. V št. Lovrencu v Mürztalu je neka ženska pred sedmimi tedni svoje novorojeno dete na gori zakopala. Domač pes je mrliča izvohal, ga

izkopal ter nekatere kosti domu v kuhinjo prinesel. Sumljivo deklo so sodniki izročili.

Strahovita burja divjala je dne 23. maja v okolici mesta Padova na Laškem. Razdjala je mnogo hiš ter pokončala skoraj vsa polja in nasade. Veliko oseb je mrtvih in ranjenih.

15 parov dvojčkov. V mestu Chester (r. Šestr) na Angležkem je nedavno umrl mož po imenu John Jonas, ki je bil oče petnajsterih parov dvojčkov. Za vsem mu je porodila njegova žena 33 otrok in med temi je bilo 15 parov dvojčkov. — Pa zopet en presnet „kampelc!“

36 let od lastnega očeta zaprt je bil neki kmečki sin blizu Bruselja v Belgiji. Ko je pred 36 leti izginil, so ljudje mislili, da se je kam izselil ali pa da je storil samomor. Bil je še le kratko časa oženjen. Nedavno pa je došlo oblasti neko brezimno pismo, v katerem je stalo, da ima izginolega sina lastni oče zaprtega v nekej temni lukni. Šli so ga iskati in zares so ga našli na smradljivi slami do kosti shujanega ležati, od koder so ga takoj spravili na beli dan — očeta pa zaprli.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Desetero zapovedij, katere naj bi v božji naravi vsakdor vestno spolnjeval, se glasi: 1. Ne lomi in trgaj vej in mladik, tudi ne listja in cvetkov z dreves ali z grmovja, ne reži jih z nožem in ne otepaj jih s palico! 2. Ne hodi po tratah v nasadih in vrtih, ne črez travnike (kjer ni steze ali pota), veliko manje pa še črez posejane njive! 3. Ne trgaj cvetlic v javnih nasadih in vrtih, na travnikih ali poljih, da bi jih potem razmetaval po cestah in trgih, ker to ni samo grda razvada, temuč je tudi tatvina! 4. Ne izruvaj po gozdih grmičevja od črnice (borovnic) in brusnic (Preiselbeeren) in tudi vresja, praproti in drugih gozdnih rastlin ne izmulji in ne reži; to škoduje namreč gozdnim tlem. 5. Ne odščipuj, odrezuj ali ne odklati mladim, na novo zasajenim gozdnim drevesom, n. pr. borovcem, smrečicam, hojčicam itd. vršičkov ali gornjih mladik, ker to jim škoduje, da začno hirati ter se posušé, ali pa ostanejo pohabljeni sirote! 6. Ne razmetuj po stezah, cestah in trgih pomerančnih lupin, črešnjevih ali slivinih koščic, papirnatih koščekov, kruhovih skorij itd.! 7. Ne zarezuj v klopi v javnih nasadih in vrtih črk ali imen, ne riši ali piši po njih in ne maži po njih! 8. Ne zatikuj ali zamašuj studencev na javnih prostorih, ker te naprave stanejo mnogo denarja in se toraj z lahkomišljenim ali hudomušnim ravnanjem dela velika škoda! 9. Ne lovi ptičev pevcev, ne moti jih pri gnjezdenju ali pri valitvi! 10. Ne pokončuj drugih koristnih živalij kakor so n. pr. žabe, martinčki, kuščarice, slepci, krti itd., ker te živali zatrejo mnogo škodljivega mrčesa! — Kdor ne spolnuje teh zapovedij in proti njim greši, greši tudi proti božjemu stvarjenju in s tem kaže, da je neumen, surov in